

Ikuinen evankeliumi

”Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikui- nen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.” (Ilm. 14:6.)

Avaintekstit:

Ilm. 14:6–12;
1. Kor. 15:1–4;
Room. 3:24–26;
1. Piet. 1:18–20;
Matt. 28:19, 20;
Ap. t. 1:8.

Muinaista Israelia ympäröivät kansat olivat polyteistejä, jotka palvoivat useita puu- tai kivijumalia. Heidän keskellään Israelilla oli selkeästi tunnis- tettava ja voimallinen uskontunnustus, joka löytyy 5. Moos. 6:4: ”Kuule, Is- rael! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.” (VKR.)

Halki vuosisatojen Šema'-lausekkeen laulaminen (kyseisen rukouksen nimi, joka perustuu hepreankieliseen sanaan ”kuule”) muistutti juutalaisia siitä hen- gellisestä näystä, joka yhdisti heitä kansana ja vahvisti heidän päätöstään pysyä identiteetiltään ainutlaatuisina ainoan oikean Jumalan palvojina.

Ilmestyskirjan 14. luvun kolmen enkelin sanoma on tämän päivän Šema'-ru- kous. Siinä tulee esiin uskontunnustuksemme, joka määrittelee heitä me olem- me kansana ja kuvailee tehtäväämme maailmassa. Lyhyesti sanottuna ainutlaa- tuinen profeetallinen identiteettimme saa suuntaviivansa kolmen enkelin sano- masta (Ilm. 14:6–12), joka innoittaa meitä julistamaan evankeliumia maailmalle.

Tämän viikon tutkistelussa alamme yksityiskohtaisesti tarkastella Ilmestyskir- ja 14. luvun jakeita 6–12, mutta tarkastelemme niitä armon silmin kuunnellen sa- malla, mitä Jumala puhuu sydämellemme.

ARMON- TÄYTEINEN TOIVON KIRJA

Ajatellessaan Raamatun viimeistä kirjaa, Ilmestyskirjaa, useimmat eivät ajattele armoa. Miettiessään Jumalan viimeisten päivien sanomaa heidän ajatuksensa kääntyvät usein heti pelottaviin petoihin, mystisiin symboleihin ja outoihin kuviin. Ilmestyskirja pelottaa yhtä monia kuin se rauhoittaakin, mikä on valitettavaa, sillä se on armon kyllästävä ja toivoa antava kirja. Jopa pelottavien petojen sekä vainoa ja vaikeita aikoja koskevien varoitusten lomassa Jumala antaa meille syitä iloita hänen pelastuksestaan.

Lue Ilm. 1:1-3 ja Ilm. 14:6. Mitä jakeet yhdessä luettuina kertovat Ilmestyskirjasta ja ikuisesta evankeliumista?

Ilmestyskirja on kokonaan Jeesuksesta. Se on hänen sanomansa kansalleen ja se soveltuu erityisesti lopunajan seurakunnalle. Se on armontäyteinen sanoma lopunajan toivosotamme. Kautta koko kirjan Kristus kuvataan teurastettuna Karitsana, ja siunaus luvataan niille, jotka lukevat kirjaa, ymmärtävät sitä ja toimivat siinä paljastettujen totuuksien mukaan.

Ilm. 1:5, 6 sanotaan, että Jeesus on se, ”joka rakastaa meitä ja on verellään vapauttanut meidät synneistämme – ja tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi”. Kristuksessa olemme saaneet anteeksi. Armo sovitaa menneisyytemme, voimaannuttaa nykyisyytemme ja tarjoaa toivoa tulevaisuuteemme. Kristuksessa meidät vapautetaan synnin vallasta ja sen rangaistukselta. Ja jonakin päivänä hyvin pian meidät vapautetaan kokonaan synnin läsnäolosta. Tämä on Raamatun viimeisen kirjan sanoma.

Se on myös kiireellinen sanoma, jota aluksi kuvataan nopeasti keskitaivaalla lentävänä enkelinä, jolla on mukanaan ”ikuinen evankeliumi”.

Evankeliumi? Pelastuminen uskosta Kristukseen? Kristuksen sovituskoulema meidän puolestamme? Lupaus ikuisesta elämästä, ei siihen perustuen, mitä me voimme tehdä, vaan siihen, mitä Kristus on tehnyt meidän hyväksemme? Kaikki tämäkö löytyy kolmen enkelin sanoman alusta? Kyllä, juuri niin!

Ei ihme, että se on armontäyteinen toivon ja lupauksen sanoma meille särkyneille ja kärsiville ihmisille.

On helppo keskittyä petoihin ja varoituksiin. Kuinka tasapainotamme nämä asiat evankeliumin kanssa?

IKUINEN EVANKE- LIUMI

Ilmestyskirjan 14:6 puhutaan ikuisesta evankeliumista. Jos emme ymmärrä sen syvyyttä, emme ymmärrä kolmen enkelin sanoman ydintä. Jos emme ymmärrä evankeliumia, emme täysin ymmärrä Jumalan tuomiohetken sanomaa, Babylonin kukistumista emmekä pedon merkkiä.

Lue 1. Kor. 15:1-4; Room. 3:24-26 ja Room. 5:6-8. Miten evankeliumi esitetään näissä raamatunkohdissa?

Evankeliumi on sanoma Kristuksen kuolemasta meidän syntiemme vuoksi, hänen loistokkaasta ylösnousemuksestaan ja hänen aina läsnä olevasta rakkaudestaan ja huolenpidostaan meitä kohtaan. Uskomalla hänen vuodatettuun vereensä hänen ylösnousemusvoimansa vapauttaa meidät synnin rangaistuksesta ja synnin voimasta meihin. Kristus oli Paavalin opetuksen ja julistuksen keskiössä. Ristiinnaulittu Kristus vapautti Paavalin menneisyytensä syyllisyydestä. Ylösnoussut Kristus antoi hänelle voimaa nykyhetkeen ja palaava Kristus tulevaisuuden toivon.

Huomaa seuraavat neljä asiaa, jotka nousevat esiin Roomalaiskirjeen teksteissä:

1. Meidät vanhurskautetaan yksin armosta.
2. Armo on Jumalan vanhurskauden julistus.
3. Armo vanhurskauttaa ne, jotka uskossa vastaanottavat Jeesuksen.
4. Jumala osoitti rakkauttaan meitä kohtaan, kun me vielä olimme syntisiä.

Emme voi ansaita tai hankkia Kristuksen armoa osaksemme. Jeesus kuoli tuskallisen kuoleman, jollaisen kadotetut syntiset joutuvat kokemaan. Hän koki Isän täyden vihan ja tuomion syntiä vastaan. Hänet hylättiin, jotta meidät voitaisiin hyväksyä. Hän kuoli sen kuoleman, joka olisi kuulunut meille, jotta me saisimme elää sitä elämää, joka kuului hänelle.

Ei ihme, että pelastuksen täytyy tapahtua uskon kautta ilman lain tekoja. Mitä voisimmekaan lisätä siihen, mitä Kristus on tehnyt puolestamme ristillä? Parhaimmat Pyhän Hengen täyttämät tekemmekään eivät lisäisi siihen mitään.

Lunastussuunnitelma oli laadittu jo ennen ajan alkua (2. Tim. 1:9; Tit. 1:2; Ef. 1:4). Se auttaa selittämään, miksi sitä kutsutaan ikuisiksi evankeliumiksi. Jo ennen luomista Jumala tiesi, mitä tulisi tapahtumaan, ja niinpä hän asetti lunastussuunnitelman, joka vastaisi kriisiin sen iskiessä.

KERTOMUS ARMOSTA

Kolmen enkelin sanoma on kertomus armosta. Se on kertomus Vapahtajan mittaamattomasta rakkaudesta; kertomus Jeesuksesta, joka rakastaa meitä niin paljon, että hän mieluummin kokisi helvetin tuskan kuin antaisi kenenkään meistä joutua kadotukseen. Se on kertomus rajattomasta, käsittelemättömästä, kuolemattomasta, ikuisesta ja äärettömästä rakkaudesta.

Mikään ei pääse koskaan yllättämään Jumalaa. Hän ei ole alttiina muutoksen tuulille, joita ihmiskunnan valinnat tuovat mukanaan. Kuten olemme jo nähneet, hänen suunnitelmasa vapauttaa meidät synnin vallasta ei ollut mikään synnin ilmaantumisen jälkeen mieleen tullut ajatus. Synnin kauhea draama ei tullut Jumalalle yllätyksenä.

Lue Ilm. 13:8 ja 1. Piet. 1:18-20. Mitä jakeet opettavat meille lunastussuunnitelmasta?

Ilmaus ”ikuinen evankeliumi” (Ilm. 14:6) viittaa menneisyyteen, nykyisyyteen ja tulevaisuuteen. Kun Jumala antoi ihmiselle kyvyn tehdä moraalisia valintoja, hän otti huomioon, että he voisivat valita väärin. Kun hänen luomillaan olennoilla oli kyky valita, heillä oli myös kyky kapinoida hänen rakastavaa luonnettaan vastaan. Ainoa tapa välttää tällainen todellisuus olisi ollut luoda robottiolentoja, joita hallitaan ja ohjataan jonkin jumalallisen kosmisen suunnitelman avulla. Pakotettu uskollisuus on kuitenkin vastoin Jumalan luonnetta. Rakkaus pohjautuu valintaan, ja kun ihmisille on annettu valinnanvapaus, silloin heillä on myös mahdollisuus valita väärin. Siksi lunastussuunnitelma syntyi Jumalan mielessä jo ennen ensimmäisten vanhempiemme kapinaa Eedenissä.

”Lunastussuunnitelma ei ollut mikään perästäpäin tullut ajatus, Aadamin lankeamisen jälkeen laadittu suunnitelma. Se oli sen salaisuuden ilmaisu, ’joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta’ (Room. 16: 25). Se oli niiden periaatteiden paljastamista, jotka ikuisista ajoista ovat olleet Jumalan valtaistuimen perustus.” (4AO 13.)

Sen lisäksi, että ikuinen evankeliumi liittyy menneisyyteen ja nykyhetkeen, se on myös meidän toivontäyteisen tulevaisuutemme perusta. Se kertoo siitä, miten me saamme elää ikuisesti hänen kanssaan, jonka sydän kaipaa olla luonamme ikuisesti.

KAIKKEEN MAAILMAAN

Lue Ilm. 14:6 uudestaan. Missä laajuudessa ikuista evankeliumia julistetaan? Miksi vastaus edelliseen kysymykseen on tärkeä meille sekä meidän tehtävällemme ja kutsumuksellemme seurakuntana?

Kolmesta enkelistä ensimmäisen enkelin esittämän kiireellisen lopunajan sanoman mukaan ikuinen evankeliumi pitää julistaa kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille. Tässä on suunnattoman suuri tehtävä, niin valtava ja kattava, että se vaatii parhaat ponnistuksemme ja täyden sitoutumisemme. Se saa meidät kääntämään huomiomme oman etumme tavoittelusta Kristuksen palvelemiseen. Se innoittaa meitä näkemään, että on jotakin meitä itseämme suurempaa ja johdtaa meidät oman mielemme kapeista rajoista suurempaan visioon.

Lue Matt. 28:19, 20. Miten jakeet sopivat yhteen ensimmäisen enkelin sanoman kanssa?

Kirjassaan *A Quest for More: Living for Something Bigger Than You* (Lisää haussa: Eläen jotain suurempaa varten, ei suom.) Paul David Tripp käsittelee jokaisen ihmisen psykologista tarvetta olla osa jotakin itseään suurempaa: "Ihmiset luotiin olemaan osa jotakin suurempaa kuin vain heidän oma elämänsä. Synti saa meidät kutistamaan elämämme vain oman elämämme kokoiseksi. Kristuksen armo on annettu pelastamaan meidät itsekeskeisen valtakuntamme klaustrofobisen ahtaista rajoista. Se vapauttaa meidät elämään Jumalan valtakunnan ikuisia päämääriä ja tyydyttäviä iloja varten."

Ei ole mitään innoittavampaa, tyydyttävämpää ja palkitsevampaa kuin olla osa jumalallista liikettä, jonka Jumala on sallimuksessaan nostanut esiin täyttämään tehtävää, joka on paljon suurempi kuin mitä kukaan yksittäinen ihminen koskaan pystyisi suorittamaan. Jumalan antama tehtävä, jota kuvataan Ilmestyskirjan 14. luvussa, on suurin tehtävä, joka koskaan on annettu hänen seurakunnalleen. Se on vakava vetoamus käyttää elämämme edistään taivaan suurinta tavoitetta eli Jumalan käsittämättömän rakkauden paljastamista maailmalle juuri ennen Jeesuksen paluuta.

LÄHETYS- LIIKE

Raamatun tarkan ja syvällisen tutkimisen kautta varhaiset adventistit kasvoivat ymmärryksessään kolmen enkelin sanoman merkityksestä. Heistä tuntui, että Jumalalla oli juuri tälle sukupolvelle räätälöity kiireellinen lopunajan sanoma, joka oli julistettava kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille, jotta koko maailma voisi valmistautua Kristuksen paluuseen. Kolmen enkelin sanoma on ollut adventistien lähetystyön motiivina sen alusta lähtien.

Vuonna 1874 maailmanlaajuisen adventtikirkon keskus-toimisto lähetti ensimmäisen lähetystyöntekijän Eurooppaan. Ellen G. White kutsui John Andrewsia ”riviemme kyvykkäimmäksi mieheksi”. Andrews puhui seitsemää kieltä, pysyi toistamaan Uuden testamentin ulkomuistista ja osasi suurimman osan Vanhasta testamentista. Hän oli loistava tutkija, tuottelias kirjailija, voimallinen saarnaaja ja pätevä teologi.

Miksi lähettää tuollaista miestä paikkaan, jossa oli hyvin vähän uskovia? Miksi lähettää ”kyvykkäin mies” tuntemattomalle lähetyskentälle? Ja miksi Andrews oli halukas lähtemään? Hänen vaimonsa oli kuollut muutamia vuosia aiemmin. Miksi hän oli halukas jättämään sukunsa ja ystävänsä Amerikkaan ja purjehtimaan kahden lapsensa kanssa tuntemattomaan maahan ja vaarantamaan kaiken Kristuksen asian tähden?

Tähän on vain yksi syy. Hän uskoi, että Jeesus oli tulossa pian, ja että lopunajan totuuden sanoma oli saatava kaikkeen maailmaan.

Kautta historian terävimmät ja parhaimmat henkilömme ovat matkustaneet maailman ääriin julistamaan Jumalan viimeisten päivien sanomaa. He ovat olleet opettajia, lääkintähenkilöstöä, pastoreita, maanviljelijöitä, puuseppiä ja kauppiaita. Jotkut ovat olleet kirkkokuntamme palkkaamia, mutta useimmat eivät. He uskoivat, että Jeesus on tulossa pian.

Lue Ilm. 14:6; Ap. t. 1:8 ja Matt. 24:14. Mitä yhtäläisyyksiä näet jakeissa?

Ikuista evankeliumia saarnataan maantieteellisten rajojen yli. Se tunkeutuu maailman syrjäisimmille alueille tavoittaen ihmisiä kaikista kielistä ja kulttuureista. Lopulta se vaikuttaa koko maailmaan. Kuinka kiehtovaa, että sanomamme on tähän mennessä saavuttanut yli 210 niistä maailman 235 maasta, jotka YK on tunnustanut.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Pohtikaa vielä keskiviikon tutkisteluosuuden ajatusta siitä, että meillä on tarve olla osa jotakin itseämme suurempaa, koska oma niukka ja lyhytikäinen elämämme on usein turmeltunutta, vaurioitunutta ja pettymystä tuottavaa. Tämä toive on hyvin järkeenkäypää. Fyysisestihän me olemme lähes vain kasa lihaa. Kannamme mukanamme aivojamme, jotka ovat pari kiloa hiilipohjaista orgaanista ainesta, joka muistuttaa koostumukseltaan enemmän ämpärillistä paistettua kanaa kuin tietokoneen kovalevyä.

Mitä merkitystä meillä on ympäröivään äärettömyyteen verrattuna? Vain itselleen eläminen ilman itseä suurempaa tarkoitusta, silloin kun ympärillämme ja ulkopuolellamme on kuitenkin niin paljon enemmän, on kuin olisi koko iäkseen lukittuna yksinäiseen eristysseleihin suuren kaupungin keskellä, jonka värähtelyn voi tuntea muurien läpi. Onko olemassa mitään suurempaa, mahtavampaa, kunniakkaampaa ja merkittävämpää tarkoitusta, jota varten elää, kuin julistaa iankaikisen elämän lupaus, joka meille on annettu Jeesuksessa?

”Herran palvelijoiden kasvot loistavat pyhää antaumusta heidän kiiruhtaessaan viemään taivaallista sanomaa paikasta toiseen. Tuhannet äänet tarjoavat varoitusta kaikkialla maailmassa. Tapahtuu ihmeitä. Sairaita paranee, ja tunusteot ja merkit seuraavat uskovia. Myös Paholainen toimii tehden valheellisia ihmeitä ja saa tulenkin lyömään taivaasta maahan ihmisten nähden. (Ilm. 13:13.) Näin maan asukkaat joutuvat valitsemaan puolensa.” (ST nettiversio 722.)

Keskustelunaiheita:

1. ”Useat ovat kirjoittaneet minulle ja tiedustelleet, onko kolmen enkelin sanoma sama kuin sanoma uskon kautta vanhurskauttamisesta, ja olen vastannut: ’Se on tosiasiallisesti juuri sitä.’” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1.4.1890. Mikä suhde uskon kautta vanhurskauttamisella on kolmen enkelin sanomaan?

2. Pohtikaa vielä ilmausta ”ikuinen evankeliumi”. Mikä evankeliumissa on ikuista?

3. Miksi seitsemännen päivän adventisteja löytyy niin monista maailman maista? Mitä se kertoo siitä, miten Jumala on tähän asti siunannut adventtikirkon ponnistuksia? Samaan hengenvetoon on kuitenkin kysyttävä: Miten paikallisseurakuntasi ja jopa oma raamatuntutkisteluryhmäsi voi olla suuressa roolissa työn loppuun saattamisessa?